

[Jensen-Broby.]

dige for Produktionen. Derfor takker jeg den højtærede Finansminister for denne Udtalelse, og jeg vil gerne spørge, om de Varer, der er tænkt paa, udelukkende er saadanne Varer som Kul, Olie, Maskiner, Jern, Staal, Kemikalier, Raabomuld, Værktøj o. s. v., den Slags Ting, som er strengt nødvendige, som er uundværlige og vil kunne gavne vort Produktionsliv, og ikke Varer af luksurmæssig Karakter.

Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Tinget, men er indforstaaet med den Udtalelse, som Socialdemokraternes Ordfører fremsatte, at det vilde være af Interesse, om man gav Lovforslaget en kort Behandling i Finansudvalget.

Christmas Møller: Jeg er i den meget heldige Situation, kan jeg sige, at jeg paa dobbelt Vis er enig med den højtærede Finansminister. Jeg er enig med ham i, at han maatte fremlægge Forslaget, og kan altsaa paa mit Partis Vegne give Tilsagn om, at vi vil tiltræde det, og jeg er enig med den højtærede Finansminister i hans Forelæggelsestale, hvor han egentlig siger, at han er ked af at skulle forelægge og gennemføre et saadant Forslag. At naa videre end at være enig med den højtærede Finansminister, baade naar han for saa vidt siger ja og siger nej, tilstræber jeg i hvert Fald ikke for Tiden; det kan jo, hvis jeg maa sige det, blive vanskeligt nok endda at opnaa Enighed, naar vi ser, hvad det i øvrigt drejer sig om i disse Dage.

Jeg vil imidlertid gerne knytte et Par ganske enkelte Bemærkninger til Lovforslaget, som vi altsaa tiltræder. Jeg tror, det var en Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, at det var gunstige Betingelser, Kreditten skulde optages paa. Det ved den højtærede Finansminister ikke noget om. Den højtærede Finansminister fortalte os paa en eller anden Spalte, hvis Nummer jeg ikke kan opgive, da det gaar paa den bekendte Maade paa Rigsdagen for Tiden, hvilke Betingelser der gjaldt for Kreditten paa 20 Mill. Dollars, men sagde udtrykkeligt, at han ikke vidste, paa hvilke Betingelser denne Kredit kunde optages. Det er der naturligvis ikke noget at sige til. Han skal gaa til Tingenes Finansudvalg, og kun med Tilslutning fra disse kan han optage Kreditten. Man maa haabe, at han faar gunstige Betingelser.

Vi kan altsaa give Lovforslaget Tilslutning, men jeg vil gerne understrege, at hele Dollarsituationen er Udtryk for, at

man maa være meget betænkelig ved den økonomiske Situation, og for, at der skulde være en ganske anden Følelse af Alvor med Hensyn til Fremtiden, end man synes der er. Vi har laant de 20 Mill. Dollars; vi har Mulighed for at optage op til 50 Mill. Dollars mere; det er 70; vi har tre Dollarlaan løbende, med Hensyn til hvilke vi ikke har kunnet opfylde vore Forpligtelser. Det er ikke Finansministerens Skyld, men mange Millioner Dollars skal konverteres til et nyt Laan. Jeg regner ikke meget forkert, naar jeg siger, at disse Dollarlaan, de 20 fra Kreditten, de 50 nye, det er 70, plus de gamle Laan, i alt vil blive et Beløb af mellem 100 og 125 Mill. Dollars, maaske oven i Købet noget mere. Selv med alle andre Forhold taget i Betragtning, U.S.A.'s Dollarlaan til England o. s. v., maa man sige, at den økonomiske Udvikling kan volde os meget betydelige Vanskeligheder. Det er ikke nogen Bebrejdelse; jeg tror, at Finansministeren og jeg er enige om det, men disse Betragtninger understreger jo ogsaa, hvad den højtærede Finansminister selv har givet Udtryk for, at denne Kredit næsten kun kan anvendes til Indkøb af Varer, som er uundværlige for Genopbygningen af Produktionslivet.

Nu hører jeg til dem, der paa ingen Maade ønsker, at man ikke skarpt skal sondre mellem, hvad der er administrativ Myndighed, Regering og Lovgivning, og jeg ønsker ikke, at Rigsdagen skal participere i den administrative Myndighed; men jeg vil gerne spørge Finansministeren, om han dog ikke finder, at den Interesse, som det danske Samfund har i, at disse Penge ikke anvendes paa anden Maade, end Finansministeren har tænkt sig, nemlig til Genopbygning af Produktionslivet — det kan jo tænkes, at der hænder Finansministeren noget menneskeligt, saaledes at vi faar en anden, som har den samme Bemyndigelse, men ikke vil benytte den saa godt, som jeg formoder den nuværende vil det —, er saa stor, at det vilde være rimeligt, at Finansministeriet gav Finansudvalget maanedlige eller kvartaarlige Oversigter over, hvad Kreditten var brugt til. Jeg mener ikke, at Finansudvalget skal blive et administrativt Organ, det vilde jeg nemlig finde forkert, men jeg mener, at det vilde være rigtigt, at Finansudvalget og dermed maaske Offentligheden fik Besked om, hvad noget saa vigtigt, som dette betydelige Statslaan i Virkeligheden er, er anvendt til, saaledes at Finansudvalget eller et af Rigsdagens Ting kunde raabe Vagt i Gevær, hvis Laanet blev anvendt forkert. Jeg synes,